

РЕШЕНИЕ

№ 6104

гр. София, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7640** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. А. Г., представляван от процесуалния си представител адв. Г., срещу решение № 1731 от 17.05.2022 г., постановено по НАХД № 18038 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 99-ти състав. С решението е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, серия „К“, № 2969810, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на касатора, на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 (шестстотин) лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В жалбата се релевират оплаквания за неправилност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – отменителни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Твърди се, че СРС неправилно е приложил закона, тъй като в оспорвания електронен фиш липсвало посочване в какъв срок и пред кой съд същият подлежи на обжалване, както и

посочване на конкретен издател на фиша. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменен електронният фиш. Претендират се разноси пред всички инстанции.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се явява лично и с адв. Г., който поддържа жалбата. Претендира разноси.

Ответникът – СДВР, редовно призован, не се представлява. От процесуалния му представител са постъпили писмени бележки, в които моли въззивното решение да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 12.04.2019 г., в 14:38 часа, мобилна система за видеоконтрол „АТСС TFR1-M“ № 560 заснела лек автомобил марка „Хюндай“, модел „И 10“, с рег. [рег.номер на МПС], движещ се в [населено място], по [улица] до номер 13, в посока от [улица] към [улица], с превишена скорост – 93 км/ч, при максимално разрешена за движение в населено място – 50 км/ч. Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетия автомобил, впоследствие бил издаден електронен фиш серия „К“, № 2969810 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 5 ЗДвП, на касатора, в качеството му на ползвател на автомобила, който е собственост на юридическото лице, било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лв. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви, относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. При пълно и всестранно изяснена фактическа обстановка, съдът е извел съответни на закона правни изводи, които настоящият състав споделя и не счита, че следва да преповтаря.

Не се споделят изложените в жалбата съображения от страна на процесуалния представител на касатора.

Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържание, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП, настоящият касационен състав приема, че са правилни изводите на СРС относно съответствието му с процесуалните правила за неговото издаване и настоящият съдебен състав ги споделя. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. Доколкото налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административнонаказателния процес и предвид изричната уредба за електронния фиш, не съществува изискване за посочване на лицето, което го е издало. Това е и така, тъй като електронният фиш се генерира автоматично, без намеса на служители на СДВР, и този ред е приложим именно когато се съставя в отсъствието на контролен орган. Когато системата за видеонаблюдение се използва в присъствието на контролен орган, следва да се издаде акт за установяване на административно нарушение и след това наказателно постановление, т.е. да се приложи общият ред за налагане на наказание, а не тази съкратена процедура. В конкретния случай няма данни при установяване на нарушението да е присъствал контролен орган. По отношение на електронния фиш разпоредбата на чл. 57 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на моторни превозни средства при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган.

След като в нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП не е предвидено като задължително условие посочването на издателя на електронния фиш, реда и срока за обжалването му, то липсата им не представлява съществено процесуално нарушение, водещо до отмяната на електронния фиш.

Неоснователни са възраженията на касатора, че са допуснати съществени процесуални нарушения, като не са събрани достатъчно доказателства относно основния подлежащ на доказване факт, а именно ограничението на скоростта в пътният участък, цитиран в електронния фиш. Безспорно, от извършената автотехническа експертиза се установява, че в процесния участък не е имало поставен пътен знак, даващ възможност на водачите да се движат със скорост, по-висока от максимално допустимата в рамките на населено място. Въззивният съд е направил всичко необходимо, за да събере безспорни доказателства какви са били поставените пътни знаци в района на [улица] действието им в процесния участък. Настоящият касационен състав не кредитира представения от касатора електронен фиш, серия „К“, № 2969819/2017 г., тъй като последният е неотносим към случая, именно защото е доказано, че на мястото на установяване на настоящото нарушение, което е различно от мястото, посочено в представения от касатора фиш, не е предвидено изключение чрез позволяване на по-висока допустима максимална скорост. Доказателства за поставен знак, даващ възможност за придвижване в процесния участък със скорост, по-висока от тази, посочена в чл. 21, ал. 1 ЗДвП, не са ангажирани от касатора.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348, ал. 1 от НПК, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде

отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

С оглед изхода на спора, искането на касатора за присъждане на разноски съдът намира за неоснователно.

Ответникът по касация претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Предвид изхода на делото, в полза на ответника по касация се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева съгласно чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1731 от 17.05.2022 г. на СРС, Наказателно отделение, 99-ти състав, по НАХД № 18038/2021 г.

ОСЪЖДА И. А. Г. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.